

SAKSFRAMLEGG

Saksnr:	Utval:	Dato
	Formannskap/plan- og økonomiutvalet	

Sakshandsamar:	Arkiv:	ArkivsakID
Gjertrud Karevoll	FA - K01, TI - &00	17/1

REGULERING AV VANNSKUTERKJØRING

Rådmannen sitt framlegg til vedtak:

Regulering av vannskuterkjøring vert vurdert i samband med det pågåande arbeidet med areal- og områdeplanar. Eventuelle reguleringar etter havne- og farvannslova vert også vurdert. Konsekvensar for anna ferdsel og bruk må utgreiast.

Saksopplysningar:

Bakgrunn

19. mai 2017 oppheva Regjeringa vannskuterforskrifta. Vannskutere er no likestilt med fritidsbåtar, og det er opp til kvar enkelt kommune å innføre reglar for desse.

Kommunestyret fatta i sak 52/2017 følgjande vedtak:

Rådmann bes utforme et forslag til regulering av vannscooterkjøring som prioriterer friluftsliv og miljø slik at vannscooterkjøring må foregå minst 400 meter fra land og at man på veien dit maks kan holde fart på fem knop.

For regulering av vannskuterkjøring kan ulike lovar vera aktuelle. Samferdselsdepartementet peikar på motorferdsellova, havne- farvannslova og plan-og bygningslova.

Ulike problemstillingar knytt til farleier og utarbeiding av forskrift vart presentert i sak KOM 07/18. Kommunestyret gjorde slikt vedtak: *Administrasjonen kjem fram med forslag til løysing av tinging frå kommunestyret til neste møte og i høve kystverket sin vegleiar.*

Eit knapt år etter at vannskuterforskrifta vart oppheva er det førebels få kommunar som har utarbeidd lokale forskrifter. Uklarheiter om bruk av lov og regleverk kan vera noko av bakgrunnen for dette.

KS Advokatane har vurdert kva mogelegheiter kommunane har til å regulere vannskuterbruken:

Gjennom havne- og farvannslova fastsette:

- Lokale *fartsforskrifter* om fartsbegrensingar, som vil gjelde for alle fartøytypar innafor kommunen sitt sjøområde. Det kan dermed ikkje fastsetjast fartsbegrensingar som kun gjeld vannskutere.
- Lokale *ordensforskrifter* om orden i og bruk av farvatn i kommunen sitt sjøområde, som for eksempel kan forby eller regulere vannskuterbruk dersom det er påkravd for å ivareta omsynet til trygg ferdsel, forsvarleg forvaltning av farvatnet, miljø eller friluftsliv.

- Kommunen kan lage *arealplan* etter plan- og bygningslova som regulerer eller forbyr bruken av vannskuter i bestemte områder.
- Regulere bruk av vannskuter i ferskvann med heimel i motorferdsellova.

Lokale fartsforskrifter og ordensforskrifter etter havne- og farvannslova

Kystverket forvaltar mynde etter havne- og farvannslova og skal godkjenne lokale fartsforskrifter. Kommunane kan gjennom lokale fartsforskrifter også fastsetje fartsbegrensingar i hovud- og bifarleier.

Kommunane kan også, ifølgje havne- og farvannslova, fastsette lokale ordensforskrifter for farvatn og hamner i kommunen sine sjøområde. Kommunane må i så fall nytte ein bestemt forskriftsmal som er inntatt i ei egen malforskrift. Ordensforskrifter kan regulere vannskuter særskilt.

Kommunar står ikkje fritt til å forby eller regulere vannskuterbruk gjennom lokale ordensforskrifter, men må grunngje ei regulering med; å ivareta omsynet til trygg ferdsel, forsvarleg forvaltning av farvatn eller miljø/friluftsliv. Vidare stiller *havne- og farvannslova* §§ 14 og 42 som ytterligare vilkår at ett eller flere av dei nevnte omsyna gjer denne reguleringen påkrevd. I dette ligg at kommunane må føreta ei konkret fagvurdering, der omsyn til trygg ferdsel, forsvarleg forvaltning av farvatnet, miljø eller friluftsliv gjerne må vegast opp mot omsynet til dei reguleringa retter seg mot eller særleg berører.

Kommunen kan innføre ordensreglar i eigne sjøområde utanom farlei/bifarlei. I praksis vert dette for Dalevågen, del av Bolstadfjorden og Eidsfjorden. For ordensreglar har kommunen anledning til å forskjellsbehandle fartøy, og vannskuter kan i prinsippet tildelast eigne reguleringar.

KS Advokatane peikar også på at slike trafikkregulerande bestemmelser skal gjerast etter kompliserte reglar og kan vera vanskeleg å få godkjent.

I forslag til ny havne- og farvannslov meiner lovutvalet at mynde til å regulere trafikken bør leggst til departementet og delegerast til Kystverket. Med det fell mynde til å fastsetje lokale fartsbegrensingar vekk. Medverknad skal sikrast ved at forslag til regulering av ferdsel skal vektleggast.

Plan og bygningslova – regulering gjennom arealformål

Kommunane har anledning til å gje bestemmingar om ferdsel i sjøområde jf PBL §§11-11 nr.6 og 12-7 nr.1 og 2. Eventuelle begrensingar må vurderast ut frå omsynet til friluftsliv, verneomsyn eller næringsliv. Kommunen kan sette forbod mot bruk av vannskuter i nærare angitte område.

Lova opnar for at areal kan avsetjast i arealplan til blant anna formålet «*bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandone*». Ei nærare kategorisering av områder avsett til formålet kan vedtakast i ein reguleringsplan. For eksempel kan områder avsett til «friluftsområde» i arealplanen reserverast for «badeområde» i ein reguleringsplan.

Kommunen kan også registrere areal med ulike omsynssoner jf. PBL 11-8 og 12-6. Omsynssoner kan for eksempel vera sikrings, støy og faresoner eller soner med særleg omsyn til friluftsliv. Det kan også knytast bestemmingar og retningslinjer til slike omsynssoner.

Vurdering

Det er fleire moglegheiter for regulering av vannskuterkjøring:

- Det kan utarbeidast lokal fartsforskrift for fartøy i kommunen sine sjøareal

- Kommunen kan regulere område og bruk gjennom arealformål og omsynssoner i arealplan og reguleringsplan
- Det kan, om ynskjeleg, også utarbeidast ordensforskrifter som gjeld Dalevågen, del av Bolstadfjorden og Eidsfjorden for å regulere bruk av vannskuter. Dette kan skje etter ei fagvurdering og særskilt grunngjeving.

Konsekvensar ved ulike reguleringar må vurderast nøye slik at det ikkje resulterer i utilsikta verknader for anna ferdsel eller bruk i aktuelle område. Ny havne- og farvannslov er under arbeid og nye retningslinjer vil koma. Ettersom kommunen arbeider med arealplan og områdeplaner er det grunnlag for å vurdere regulering etter plan- og bygningslova først.

Aktuelle område for regulering er viktig å få fram i dette arbeidet. Planutvalet kan vurdere nærare kva område det er naturleg å regulere.